

намѣтало отъ червена коприна, короната на главата ѝ била отъ сафири и рубини и на всѣкой отъ четиритѣ ѝ прѣста по прѣстенъ. Но кожата ѝ била зелена, набръчкана и била извънредно грозна. Когато тя видѣла Милостивъ тя му рекла: „Ожени се за мене и цѣлия този палатъ съ всичкитѣ му богатства ще стане твой. Само че прѣди това, ще трѣбва да ме насѣчешъ на стотини кѣчета и да ме изядешъ“.

VI. Милостивъ се хвърлил въ пламъка.

Милостивъ попиталъ, може ли да я изяде, сготвена на нѣкаква манджа, но жабата рекла, че той трѣбва да я яде тѣй, както си е, несготвена. Милостивъ усѣтилъ, че зело да му се повдига даже отъ отвръщение. Жабата се разсърдила и пламъкъ се показълъ отъ вѣждѣ. Милостивъ, безъ да се бои, хвърлилъ се въ пламъка, само за да избѣга отъ тази омерзена магьосница.

Отсетнѣ той плачешката се разкайвалъ, че забравилъ за една минута баба си зарадъ богатствата. Тамъ гдѣто падали неговитѣ сълзи, изгасявали пожарътъ.

Милостивъ вървилъ още цѣль день и достигналъ морския брѣгъ.

VII. Милостивъ изгубилъ съзнанието си.

Той съгледалъ Палатътъ на живота на единъ островъ, който се виждалъ въ вълнитѣ, но не намѣрилъ нито ладийка, нито корабъ, съ който да може да иде тамъ. Най-сетнѣ той седналъ на единъ голѣмъ кѣсъ ледъ и заплувалъ. Врѣмето било много лошо. вѣтъръ, студъ, снѣгъ, дъждъ, всичко вкоченявали. Ластовичката и сетнѣ кученцето замръзнали. Милостивъ така сжщо изгубилъ